

27. NEDELJA MED LETOM, rožnovenska, 4.10.

Ob 7.00: za + Jakoba ŠKORJA, obl. in Matildo
 ob 9.00: za + Karla JURGL, 20 obl.
 ob 10.30: za + Ivanka LIPOVŠEK, 1. obl. in
 Franca, 16. obl.
 ob 11.00 **Šmohor**: za + KLEPEJEVE

tem delu za zapuščene fante potreboval sodelavce, je počasi ustanavljal redovno družbo, ki se danes imenuje družba Svetega Frančiška Saleškega ali salezijanci.

Čeprav sta Slomšek in don Bosko delovala v različnih okoliščinah, eden v industrijsko rastoči severni Italiji, Slomšek pa v kmečkem okolju, je oba gnala ista Božja ljubezen: Skrb in pomoč mladim ljudem. Tako don Bosko kakor tudi Slomšek sta pisala priročnike za šolo. Poznamo Slomškov priročnik »Blaže in Nežica«. »Dobri učitelj je podoben soncu, ki sveti in ogreva, pa tudi obvladuje vmes,« je zapisal.

Don Boskovo vodilo je bilo: »Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!« In na drugem mestu priporoča vzgojiteljem: »Brez domačega, pristranskega odnosa ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja. Kdor hoče biti ljubljen, mora pokazati, da ljubi!« Kaj ni tudi A. M. Slomšek izrekel čudovitega vodila vsem učiteljem in vzgojiteljem, ko je dejal: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti!« Spoštovani verniki! Ko prebiramo življenjepise svetnikov, pridemo do sklepa: Svetniki so pravi dobrotniki človeštva. Nič nočejo zase, ampak vse delajo v Božjo slavo in zveličanje duš. Zato se »njihova pravična dela ne pozabijo ... na veke ostane njih spomin in njihova slava ne ugasne". (mag. Ciril Slapšak SDB)

Zahvala za ponedeljkovo akcijo priprave drv za zimo.
 Zahvala za krašenje v septembru vsem **Olešče, Padež, Požnica in Reka**. V oktobru čistita in krasita **Debro in Slivno**.

Zahvala za čiščenje, košnjo, pletenje vencev iz žingerla in pripravo svetišča na Šmihelu.

Čestitke in zahvala vokalni skupini Zarja, ki je za svojo 15 letnico delovanja pripravila lep koncert in s tem obogatila praznično bogoslužje Šmihelske nedelje.

Maše v prihodnjem tednu

26. NEDELJA MED LETOM, Šmihelska in Slomškova nedelja, 27. 9.

Ob 7.00 **Sv. Mihael**: za žive in rajne farane
 ob 9.00: za + Cvetko PINTER, 10. obl.
 ob 10.30 **Sv. Mihael**: za + Franca DEŽELAKA, obl., Marijo in Cirila za + Majo NOVAK

PONEDELJEK, 28. 9., sv. **Venčeslav**, mučenec

Ob 7.30: V zahvalo in v dober namen
 za + VIDEČ in ARETZ
 za + Vladimirja DORNIKA
 za + Franca GUČKA

TOREK, 29. 9., sv. **Mihael, Gabrijel, Rafael**, nadangeli

Ob 9.00 **Šmihel**: za + Marjano RAZBORŠEK
 ob 19.00: za + Jožka REZCA, 8. dan
 za + Jožefa KLEZINA, 28. obl.
 po maši biblična skupina v učilnici

SREDA, 30. 9., sv. **Hieronim**, cerkv. učitelj

Ob 7.30: za + Izidorja in Angelo BELEJ
 za + Amalijo in Silvestra HRASTNIKA

ČETRTEK, 1. 10., sv. **Terezija** Deteta Jezusa, devica

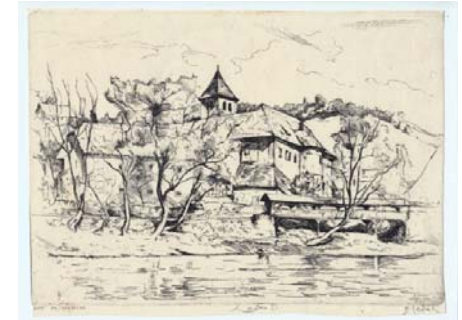
Ob 19.00: za + Terezijo SMERKOLJ in Terezijo KLINAR
 za + Engelberto OJSTERŠEK
 za + Ludvika PESJAKA

PETEK, 2. 10., **Angeli varuhi**

Ob 7.30: za + Slavico in Franca ŠON
 ob 19.00: za + Jožefo ŠTUCIN, 25. obl., moža Franca ter Rudolfa in Cilko PAVČNIK
 za + Leopoldo PFAJFAR

SOBOTA, 3. 10., sv. **Frančišek Borgia**, redovnik

Ob 19.00: za + Karla KOLŠKA, sina Vojka in + iz družin KOLŠEK in VEBER
 za + Marijo in Janeza KLEZINA, obl.
 po večerni maši celonočno čaščenje Najsvetejšega

MARTINOVA LILIJ

27. september 2015, leto 7, št.:34

*Sveti nadangel Mihael,
 brani nas v boju,
 bodi nam v pomoč zoper
 zlobnost in zalezovanje
 hudobnega duha.
 Ukroti naj ga vsemogočni
 Bog, ponižno zato pro-
 simo.
 In ti vodnik nebeške
 vojske,
 satana in druge hudobne
 duhove, ki hodijo po svetu
 v pogubo duš,
 z Božjo pomočjo v pekel
 pahni. Amen.*

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO
Nebeški Oče!

*Blaženi škof Anton Martin Slomšek
 je luč na poti našega krščanskega življenja.
 Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova
 priprošnja,
 da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
 v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
 za njegovo kanonizacijo.
 To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.
 Blaženi Anton Martin Slomšek,
 prosi za nas!*

Šmihelska nedelja

Pogled na šmihelsko cerkev, ko se pripeljem iz celjske smeri je resnično veličasten, domač in verjetno vsakemu, ki ga ugleda, pomeni čisto svojska čustva. Nekaj podobnega je tudi s spomini na »Šmihelsko nedeljo«. Posnetki najstarejših fotografij so kot neme priče množic, ki je od blizu in daleč priromala na »Miholovo«. Tudi izpovedi najstarejših med nami se vrtijo v tej smeri množičnosti, navdušenja, molitev, pesmi, pa tudi kramarjev in nočnega dogajanja v noči s sobote na nedeljo. Mnogi romarji so noč preživeli v zavetju svetišča, mnogi zunanaj, koder se je točila pijača in bila bolj svetno vesela družčina. Kaj neki bi vedeli povedati še starejši zapisi? A Šmihel nad laško dolino kraljuje in daje svojevrsten čar in moč vsem, ki se k njemu zatekamo po pomoč, tolažbo in zaupanje. Koliko ljudi je izrekalo prošnjo: *Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha...* koliko nas in jih še bo prosilo, da v boju z zlobnimi silami teme ne omagamo na tej težavni poti?

V letošnjem letu, ko smo vstopili v obdobje jeseni sedmih desetletij ob koncu druge svetovne vojne, mi še posebej uhajajo misli na tisto »srečno in nesrečno« leto. Še vedno me zaposluje ideja patra Marka Ivana Rupnika kako Slovenija nujno potrebuje zatekati se k »angelu Sprave« in kako ga je ta veliki umetnik uzrl na enem izmed stolpov tega mogočnega svetišča. Da, "angel Sprave", pridi med nas in razprostri svoja krila s te Oljčne gore. Takrat, pred sedmimi desetletji si bila ti en sam vrt Getsemani, v katerem je Učenik potil krvavi pot. Ti si v svoje osrčje sprejemala smrtne krike in agonijo groze tolikih, katerih bolečine iz svojega Dies irae kličejo k »angelu Sprave«. To je glas krika spoznanja, kako je vsaka vojna gnezdo nasilja in zla, kako strašna je pijanost, ki dviguje roko zoper svojega brata, zato pa hkrati prosi blagoslova ob tako potrebnem očiščenju spomina na vse strahote, ki so se razdivjale po slovenski zemlji. Opuščanje in sprava je Božji dotik, je Njegov blagoslov, zato te, »angel Sprave«, tako zelo prosimo, da v družbi svetih nadangelov najdeš pota k ljudem, ki tako dolgo iščejo svoj duševni mir.

Kako naj prepoznam "angela Sprave" v svetišču ali zunaj njega na tem šmihelskem hribu? Nadangel Mihael ima v glavnem oltarju v roki tehtnico za tehtanje duš pred Bogom. Nadangel Gabrijel ima v rokah lilijo. Že več kot dva tisočletja mu je ostala cvetoča in dehteča od vonja Marijine privolitve: »Zgodi se mi po tvoji besedi!« Popotna palica nadangela Rafaela, Tobijevega spremeljvalca je še vedno v gibanju vseh iščočih zdravila za svoje najdražje. Številne kadilnice v rokah ostalih angelov s svojim nemim gibanjem v oltarju prinašajo dobra dela darujočega se kadila. Stražar pred vhodom na prostor izravnani okrog cerkve, Azrael – angel smrti, z ugaslo baklo življenja zre na prihajajočega romarja. Vse to je prepoznavno, vidno in po zaslugi umetnikov čisto otipljivo na tej Oljčni gori. A še vedno iščem, kako prepoznati "angela Sprave"? Noben simbol totalitarizmov se mi ne zdi pravšen, tudi ne Kajnov oltar, s katerega dim sili v oči in prisili človeka h kašlju. »Angel Sprave« ne more imeti niti solze na obrazu, čeprav ljudje jokamo, ko smo najbolj žalostni in tudi kadar smo neizmerno veseli. Ali se lahko »angel Sprave« smeji ali je potrebno, da ima resen obraz?

Po vseh razmislekih mi postaja najbolj blizu podoba »angela Sprave« z mamino ruto v eni roki in očetovim klobukom v drugi roki. Videl sem žene in matere, ki so v nemi bolečini z ruto z glave skušale utišati bolečino; videl sem poklek očeta na eno koleno s klobukom v roki, pred znamenjem križa, kjer je umrl njegov sin naslednik. Materinska in očetovska ljubezen je zmogla v nemi bolečini in z neizmernim zaupanjem stopiti v nov dan življenja brez sodb in obsojanja, s kraja nesrečnega spomina zemlje, prelite s krvjo, stopiti v svetišče in pred Bogom prositi za moč, kako živeti naprej in ga je tudi našla. »Angel Sprave« naj svoje obložene roke sklepa hkrati v molitev, saj z rokami izroča ljubezen vseh, ki so za rajnimi izjokali vse možne solze, iščoč notranjega miru. »Angel Sprave«, gotovo si bil na betlehemske poljanah, zraven v zboru prepevajoč: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje!« Spet potrebujemo tvoje pesmi. Pritajeno in preveč tiho smo jo prepevali, tudi ko ni bila več onemogočena po medijih in v javnosti. O "angel Sprave", tukaj na Šmihelu te zaznavam v soju

meglince septembrskega jutra, ki nad vršaci hribov s svojo kopreno pokrivaš barvajoče se gozdove. To je čas jeseni in jesenskih barv, simbol zrelosti in umirjenosti viharjev življenja. "Angel Sprave" ne moreš pokrivati svojega telesa z obleko. Sovraštvo preveč razgalja človeško dušo, zato si po polovici svojega idealnega stasa pokrit z zaceljenimi ranami, druga polovica telesa pa je ozdravljena v kopeli prerodenja. Na intimnih delih telesa, zgolj zaradi človeške šibkosti se lahko zrcali le »Jakobova školjka«, simbol romarjev življenja z zavestjo na poti odrešenja.

Ta "angel Sprave" je zložil svoje peruti in sedel pod lipo na klop, čakajoč tudi vseh tistih obiskovalcev, ki v svetišču ne čutijo več Božje bližine in jih v te kraje pripelje le še turistični navdih. "Angel Sprave" prisede k vsakemu, ki se preprosto odpravi na pot s kančkom dobre volje v srcu.

Še eno lastnost sem zaznal na "angelu Sprave". Ima močno poudarjena ušesa, ki jih naravnava k prišlekemu, da pozorno poslušata.

Če je prisedel k tebi, vzemi si čas zanj in mu pripoveduj svoje vsakdanje in preproste stvari. Kmalu boš spoznal, da sta prijatelja. Odšel boš domov z zavestjo, da si se spoprijateljil z angelom Sprave. In kar je pri vsem tem najbolj čudovito? Presenečen boš, da te toliko stvari na drugih ljudeh ne moti več tako, kot te je spravljal ob živce doslej.

Rok M.

Anton Martin Slomšek in Janez Bosko

Oba duhovnika, Slomšek in Janez Bosko, sta se ujela v isti misli: Z dobro krščansko vzgojo pomagati mladim ljudem.

Vemo, kaj vse je storil Janez Bosko za reševanje zapuščenih mladine: zbiral jih je okrog sebe, pri delodajalcih se je boril za njihove pravice, z versko vzgojo jim je dal zagotovilo, da so tudi oni Božji ljubljenci, poskrbel je za bivališče (dom), poučeval jih je in nekatere je pripeljal na pot svetosti (Dominik Savio). Fantje so pri njem doživljali »dom«, ki sprejema, »župnijo«, ki evangelizira, »šolo«, ki uvaja v življenje in »dvorišče« za prijateljske stike in prostor za veselje. Ker je pri